

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XXXI. Confirmatio Synodi Nationalis Maronitarum, habitæ ubi Monte Libano
Anno Domini MDCCXXXVI. 1. Septembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1741.
XXXI.

Confirmatio Synodi Nationalis Maronitarum, habitæ in Monte Libano Anno Domini MDCCXXXVI.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

S. Sedes Cath. Fidem & disciplinam ubique promovet variis mediis.

SINGULARIS Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in Suprema Catholica Ecclesiæ procuracione sollicitudo, cura, atque providentia, tum ad Sacrosanctæ Orthodoxæ Religionis dogmata, tum ad tradita Ecclesiasticæ Disciplinæ præcepta, sive declaranda, sive sustinenda, sive confirmanda, sive tuenda, sive in pristinum, ubi fortasse excidissent, aut in aliquod, quamvis minimum, erroris, vel corruptelæ vitium inclinassent, observantiam revocanda instaurandaque, accuratissime semper servata, in eo maximore commendatur, quod minime passi fuere omnia opportuna, ac necessaria caritatis, sapientiæ, vigilantia, atque auctoritatis Apostolicæ remedia suaviter fortiterque, ubicumque terrarum, ac gentium, ubi Catholica Fides colebatur, adhibenda fuissent, unquam desiderari. Sæpe enim per Apostolicas Literas arguebant errantes; sæpe verò de Apostolico fonte per omnes Provincias petentibus responsa dabant; interdum quidem aliis, cum longius abessent, suæ curæ vices gesturis, causas cognoscendas definiendasque committebant; interdum etiam viros dignitate, ac doctrina insignes, per quos ibi, ubi præsentem esse non poterant, suæ repræsentaretur auctoritas, decernebant; aliàs Cætus, ac Synodos, ut a Fratribus, & Cœpiscopis ibi congregatis, Canonica, & Apostolica integritate causæ discussæ Deo placita æquitate definirentur, indicendas mandabant; nonnunquam & Legatos suos mittebant, qui Cætus, & Synodos, sive Generales, sive Nationales, aut Provinciales convocarent; in quibus Apostolicæ Sedis nomine aut adstantes, aut præfidentes, postquam salubriter, servatâ æquitate, omnia discussa, & canonica integritate fuissent definita, ad eorundem Prædecessorum Nostrorum fluderent perducere notionem, quatenus ab ipsis valeret congrua siue dubio sententia terminari atque confirmari.

Inter cetera, Conciliorum celebratione.

Eorum utilitas semper agnita.

§. 1. Quantum autem ad Catholicæ Religionis veritatem illustrandam, confirmandamque, quantum ad ecclesiasticæ disciplinæ observantiam procurandam, quantum ad Christianæ pietatis, & sanctimoniam studium promovendum prædesse hujusmodi Cætus, & Synodi, satis superque experimento comprobavit ipsa antiquitas. *Quasane ex causa*, inquit Sanctus Martyr, & Episcopus Cyprianus, *necessario apud Nos sit, ut per singulos annos seniores, ac Præpositi in unum conveniantur ad disponenda ea, quæ curæ nostræ commissa sunt, ut, si quæ graviora sunt, communi consilio dirigantur.* Eapropter Tridentina Synodus præcepit, ut Concilia quidem Provincialia, sicubi omnia fuissent, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque ex Sacris Canonibus permixtis, quolibet saltem triennio, Diœcesanæ verò Synodi quotannis renovarentur.

Et a Concil. Trid. commendata.

Maronitarum rebus necessarium erat Concilium Nationale.

§. 2. Etsi autem Venerabiles Fratres Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, alique pro tempore existentes Inclytæ Nationis Maronitarum, quæ ab ipsa sua origine Orthodoxam Romanam Fidem professæ semper intactam ab Infidelibus, Hæreticis, Schismaticis undique circumfidentibus custodire, atque Apostolicæ huic Sanctæ Sedi arctissime adherere, debitaque obedientia obsequi studuit, ac pergit, Cætus, & Synodos ejusmodi veluti in speciem inter se celebrare non desisterint; nunquam tamen apud illos Provin-

cialæ, seu totius Nationis Concilium habitum fuisse constat. Quo factum fuit, ut, cum nonnulla ad Disciplinam Ecclesiasticam potissimum spectantia sensim à primæva institutione, ac splendore declinare viderentur, ad eadem sustinenda reparandaque assidue per Congregationum Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, tum Generalis adversus hæreticam pravitatem Inquisitionis, tum Propagandæ Fidei, Decreta super propositis dubiis, & exortis controversiis edita, quantum fieri potuit, consuleretur. Quæ certe providentia jamdudum inita, ac servata, etsi quodammodo salutaris, haud tamen satis visa fuit modernis Venerabilibus Fratribus Josepho Petro Patriarchæ Antiocheno, cæterisque Archiepiscopis, & Episcopis ejusdem Nationis Maronitarum, ut votorum suorum compotes fierent. Quamobrem per supplices Literas eximii singularis erga Apostolicam hanc Sanctam Sedem reverentiæ, & obedientiæ notis insignes, iterum atque iterum datas, non modo abusus sensim irreptos, ac controversias, & confusiones pacem plerumque inturbantes, e medio tollendas significabant; verum enixis etiam precibus tandem postularunt, ut ad gravissimum hujusmodi negotium cum ejusdem Nationis decore atque utilitate sciendum, adlegare dignaretur Apostolica Sedes Dilectum Filium Josephum Simonium Alsemanum, ejusdem Nationis Virum, primæ in Bibliotheca nostra Vaticana Custodiæ Præfectum, Canonicum Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Magistrum in utraque Signatura nostra Referendarium, Prælaturæ domesticæ, & intimæ Cubicularium nostrum, quem triginta fere ab hinc annis Nobis notum, & acceptum, tum propter obsequia sua in earundem Congregationum Inquisitionis, & Propagandæ Fidei negotiis Nationum Orientalium expediendis laudabiliter præstita, & tot volumina, de Orientalibus præsertim, aliisque rebus, jam typis edita, plurimi facimus.

ANNO
1741.

Ideo recurrunt ad S. Sedem.

Et petunt allegari R. P. Alsemanum.

Clemens XII. annuit.

Ablegatus, cum Mandatis Apost. ad M. Libanum accedit; & Synodus indicitur.

Locus Concilii, & Personæ in eo convenientes.

§. 3. Itaque fel. record. Clemens PP. XII. Prædecessor noster, ex ejusdem Congregationis Propagandæ Fidei consilio, supplicationibus hujusmodi inclinatus, laudatum Josephum Simonium, tum suis Apostolicis in simili forma Brevis Literis, tum Decreto, & Instructione super nonnullis articulis peculiari reformatione dignis habitis, & facultate Synodum Provinciale, seu totius Nationis, si opus fuisset, congregandi instructum, ablegasse dignatus fuit. Hic autem supremis ejusdem Clementis Prædecessoris iussibus, ea, qua decebat, obedientiam obtemperans, Orientem contendit. Postquam ad Libanum Montem accessit, Apostolica Mandata, Decreta, & Instructionem dictæ Congregationis in Apostolicis Literis, & Decretis, ut præmittitur, contenta, iisdem Josepho Petro Patriarchæ, aliisque Præsulibus Maronitis exposuit. Quibus omnibus cum veneratione Apostolicæ Sedi debita exceptis, lectisque, unanimi consensu statutum fuit, ut Synodus hujusmodi haberetur, in qua non solum recitarentur, atque observanda proponerentur decreta, & ordinationes dictæ Congregationis Propagandæ Fidei; verum etiam alia decreta, & canones, si aliquo pacto id, ad Ecclesiasticam Disciplinam cum ejusdem Nationis laude reformandam illustrandamque, necessarium, atque oportunum fuisset visum, conderentur.

§. 4. Interea variis proflusionibus, & congressibus ante peractis, Synodus hujusmodi, quæ jam indicta fuerat, in Ecclesia sub Invocatione Beatæ Virginis Mariæ Immaculatæ Monasterii de Loaisa Dilectorum Filiorum Monachorum Sancti Antonii Congregationis Montis Libani in Provincia Chefroanensi Phœnicia convocata fuit. In ea sane, præter Patriarcham, & Ablegatum hujusmodi, interfuerunt Archiepiscopi, & Episcopi, nimirum quatuordecim Maronitæ, duo Syri, &

totidem

totidem Armeni, Abbates Generales Monachorum tum Sancti Antonii Congregationis Montis Libani, tum Sancti Isaia, singuli cum quatuor Diffinitoribus, & aliis Abbatibus localibus, tam ejusdem Congregationis Montis Libani, quam Monasteriorum antiqui Instituti, Locumtenens Custodiae Hierosolymorum, ac totius Terrae Sanctae, Apostolici Missionarii omnium Ordinum, qui in Syria, & Palaestina commorantur, nempe Sancti Francisci Minorum de Observantia, & Capuccinorum, Sanctae Mariae de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, & Clerici Regulares Societatis Jesu, ac quamplures Archipresbyteri, Parochi, Presbyteri, Theologi, Collegii Pontificii de Urbe olim Alumni, alique Clerici, Monachi, Principes, ac Magnates Gazeni, Hebaiscii, & aliarum Familiarum insignium Montis Libani, & Antilibani.

Conduntur
Decreta ju-
sta Instru-
ctioes, &
acceptantur.

§. 5. Antedicti omnes in sessionibus, tam matutinis, quam vespertinis, trigesima mensis Septembris, ac prima, & secunda diebus mensis Octobris anni 1736. habitis, insimul convenientes, postquam recitata, & proposita fuerant decreta, canones, & articuli juxta instructionem dictae Congregationis Propagandae Fidei, ut praemittitur, in Synodo hujusmodi condita, & contenta, non solum omnia, & singula comprobaverunt laudaveruntque, iisque omnes, & singuli, qui suffragium, & votum habebant, alique subscripserunt; verum etiam Literas, quibus & ea, quae gesta erant, significabant, & ipsum Ablegatum propter suum zelum, prudentiam, doctrinam, pietatem, sapientemque in rebus gestis habitam rationem, maximopere commendabant, diebus tertia, quarta, quinta, septima, & decimaquinta ejusdem mensis, & anni datas, ad Clementem Praedecessorem praefatum, & sepe dictam Congregationem perferendas curarunt; suppliciter exposulantes, ut Synodus hujusmodi, praevo Apostolice hujus Sanctae Sedis examine, censura, & correctione, quatenus necessitas exegisset, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata, Typis etiam Arabicis dictae Congregationis Propagandae Fidei in lucem prodiret.

Petitur exa-
men, & con-
firmatio S.
Sedis.

Dissensiones
exortae circa
nonnullorum
executionem.

§. 6. Interea, dum ipse Joseph Simonius Ablegatus Instructioni memoratae Congregationis, & bo. mem. Felicis Cardinalis Zondadari, dum viveret, Nationis Maronitarum Protectoris, & hujusmodi ad Montem Libanum Ablegationis Ponentis, mandatis obtemperaturus, & iis, qui in dicta Synodo suffragati fuerant, morem gesturus, statim nonnulla in quibusdam articulis, ut praemittitur, contenta, ac primum hic Romae, deinde in memorata Synodo jam discussa atque decreta, executioni mandanda curat, ac praesertim omnimodam Monialium a Monachis separationem; non levis eundem Ablegatum inter, & Patriarcham, quoad modum separationis, emerit dissensio. Accessit deinde controversia de inhibita quacumque vel modica pecunia summa, aut aliarum rerum contributione, tum in Sacrorum Oleorum distributione, tum in Sacrorum Ordinum collatione, Patriarchae, aut Episcopis alias solvi, & erogari solita. Demum de statuta uniuscujusque propriae Ecclesiae Antistitis firma incardinatione, & Episcopatum ad certum numerum, juxta solum ab ipso Patriarcha, Archiepiscopis, & Episcopis subscriptum, reductione, dissidium erupit. De hisce omnibus idem Patriarcha, & per suas Litteras anno 1737. scriptas, & per suum Nuntium anno 1738. hanc Almam Urbem asequurum, Apostolicam Sedem consuluit.

Quae pariter
ad S. Sedem
deferuntur.

Eadem exa-
minantur in
Congreg. de
Prop. Fide.

§. 7. Narratis autem, relativisque prius in saepe dicta Congregatione Propagandae Fidei non semel habita, quamplurimis, tum quoad puncta in antedictis articulis contenta, tum quoad auctoritatem legitimitatemque Synodi praefatae, rationum momentis hinc inde adductis, & accuratissime expensis; audita tum Venerabilis Fratri

Gabrielis Eva Archiepiscopi Cypri Maronita, tum Dilectorum Filiorum Thomae Budi Abbatis Generalis Monachorum Sancti Antonii dictae Congregationis Montis Libani, & Pompili Rodata in Bibliotheca nostra Vaticana Graeci Scriptoris, & de rebus Orientalibus non ignari, quibus Synodus praefata revidenda, & examinanda commissa fuerat, relatione; Particularem Congregationem eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Propagandae Fidei jam a Nobis deputatam, coram Nobis die 27. proxime elapsi mensis Augusti, Ponente Dilecto pariter Filio nostro Vincentio S. R. E. Cardinali Petra ejusdem Congregationis Propagandae Fidei Praefecto, in locum Dilecti itidem Filii nostri Caroli S. R. E. praefatae Cardinalis Rezzonici Ponentis absentis successore, habendam indiximus.

Ac demum
coram Ssmo.

Dubia in
Congr. Pro-
posita.

§. 8. Proposita fuerunt in Congregatione hujusmodi dubia, quae sequuntur. I. *An constet de legitimitate dictae Synodi?* II. *An Canon quoad cohabitationem prohibitam Monialium, seu Mulierum, cum Monachis, sustineatur, vel quomodo moderandus?* III. *An Canon prohibens Patriarchae quancumque exactionem in distributione Olei Sancti Parochis, subsineatur, & mereatur confirmationem?* IV. *An Canon quoad residentiam Episcoporum Maronitarum in propriis Titulis Ecclesiarum Episcopali, sit approbandus; & quid quoad Appendicem Synodi Cap. 41. in quo adest divisio Sedium Episcopali, cum limitibus Diocesum Maronitarum, pro distributione Diocesum in tot Episcopis, itaut non possint amoveri a Patriarcha?* V. *An sit consulendum Sanctissimo pro approbatione dictae Synodi etiam per Breve Apostolicum?* Ad quae sane dubia, omnibus sedulo expensis, per eosdem Cardinales responsum fuit. Ad primum. *Constare de legitimitate Synodi, omnibus suffragantibus.* Ad secundum. *Pro approbatione Canonis, citra tamen approbationem Monasteriorum.* Ad tertium. *Approbandum; & ad Sanctissimum, qui dignetur alio modo providere Domino Patriarchae.* Ad quartum. *Pro approbatione Canonis demandantis Residentiam Episcoporum; & ad Sanctissimum quoad contenta in Appendice Cap. 41. in quo proponuntur Metropolitanorum, & Episcoporum Maronitarum Sedes, & limites.* Ad quintum. *Ad Sanctissimum, qui dignetur approbare Synodum, cum Breve Apostolico.*

Congregat.
Respona.

§. 9. Hinc est, quod Nos, qui in sublimi Sacrosancti Apostolatus specula per Divinae bonitatis abundantiam constituti, nihil optamus impensius, quam ut per universum Catholicum Orbem evangelizemus, & dogmata Orthodoxae Fidei omnes Christi fideles edoceamus, & Ecclesiasticae Disciplinae praecepta intacta sanctissime servanda curemus: Eapropter, omnibus, & singulis diffidiis, controversiis, dissensionibus, ceterisque quibuscumque, quae ad hanc usque diem super praemissis omnibus quocumque pacto, & quomolibet excitata fuerunt, perpetuum silentium imponentes; necnon omnium, & singulorum supra memoratorum Patriarchae, Ablegati, Archiepiscoporum, Episcoporum, ceterorumque Nationis Maronitarum hominum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eorumque singulares personas specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, atque Apostolicis laudibus commendantes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; supplicationibus eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter portectis inclinatis, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, Synodum hujusmodi, omniaque, & singula in ea, ut praemittitur, edita Statuta,

Pontifex de
illius consi-
lio, Synodum
approbat, &
confirmat.

Salvis Constitutionibus super Ritibus aliarum Nationum editis.

Et facultatibus ejusdem Congregationis.

Clauſula pro Decretorum obſervantia, ſublata &c.

Derogationes.

Reliquorum Dubiorum Declaratio differtur.

Fides Tranſumptis habenda.

Dat. die 1. Sept. 1741.

XXXII.

Prooemium.

Decreta, Ordinationes, & Canones, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus; ita tamen, quod per nostram praedictae Synodi confirmationem nihil derogatum esse censeatur Constitutionibus Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, & Decretis Conciliorum Generalium super Ritibus caeterarum quarumcumque Nationum, si ve specialiter, si ve generaliter factis, quae, non obstante hujusmodi confirmatione, in suo robore permanere debeant; ac salva semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis Propaganda Fidei, Nobis tamen, ac Successoribus nostris Romanis Pontificibus, toties, quoties opus fuerit, super praemissis omnibus prius consultis.

§. 10. Decernentes easdem praesentes Literas, ac Synodum, in eaque edita Statuta, Ordinationes, Decreta, & Canones hujusmodi, semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, definiri, atque interpretari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, si ve Patriarcha, Archiepiscopis, & Episcopis Nationis Maronitarum, tam singulatim, quam una infimul convenientibus, si ve Apostolicis Operariis, qui ab eadem Congregatione ad quascumque Orbis Terrarum partes mittuntur, quavis auctoritate, etiam per hanc Sanctam Sedem concessa, nisi expressa quoad Synodum hujusmodi à Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus data fuerit facultas, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis omnibus, & Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Caeterum quidquid quoad omnia, & singula dubia antedicta, aliaque quaecumque pro totius Nationis Maronitarum splendore, utilitate, pace, ac concordia proficuum, ac salutare fore noverimus, per alias nostras in simili forma Brevis Literas cumulate declarabimus.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem praesentium Literarum tranſumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die prima Septembris 1741. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Cardinalis Passioneus.

Erectio sex Officiorum Ecclesiasticorum in Ordine Equestri S. Georgii Martyris in Bavaria, auctoritate Apostolica confirmatur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

MILITARES Equestres Ordines, ad Orthodoxae Religionis praesidium, & firmissimum adversus Infidelium, Turcarum, & Aethiolicorum insultus propugnaculum, à Regibus, & Summis Principibus institutos, in quibus Equites Milites praecleara nobilitate, spectata virtute,

prudencia, ac pietate praediti adscriberentur, tam ipsi Reges, & Summi Principes, quam Romani Pontifices Praedecessores nostri certatim insignibus honoribus; prerogativis, beneficiis, commendis, ac privilegiis augere, & cumulare studuerunt, ut unusquisque Equitum Militum ad injunctum sibi muneris sui ministerium accuratissime obeundum magis, magisque incitaretur.

§. 1. Quoniam autem, sicut Nobis nuper pro parte Dilecti Filii Nobilis Viri Caroli Alberti Ducis Bavariae, & Sacri Romani Imperii Electoris expositum fuit, ipse, ut eximiis bon. mem. Maximiliani Emmanuelis parentis sui, belli, pacisque laudibus, dum viveret, florentissimi, & Sacrosanctae Religionis studio cum primis flagrantis, qui Equestrem Militiae Ordinem in honorem Intemeratae Deiparae Virginis Mariae, sub invocatione, & protectione Beati Georgii Martyris erigere constituerat, etsi propter varios bellorum eventus executioni demandare non potuit, eidem tamen Alberto Carolo in supremis tabulis commendavit, votis, ac mandatis obsecundaret, suaeque pietati faceret satis, eundem Militarem Equestrem Ordinem non solum instituit, verum etiam Apostolica auctoritate confirmandum curavit à fel. record. Benedicto Papa XIII. Praedecessore Nostro per Apostolicas ejusdem Benedicti sub plumbo literas Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vigesimo octavo XV. Kalendas Aprilis, Pontificatus sui Anno Quinto datas, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, & in quibus de Ordinis hujusmodi institutione, & confirmatione uberius continetur. Ut autem eundem Ordinem, cujus laudatus Carolus Albertus Dux & Elector, Institutor, ac Magnus Magister existit, & cui quamplurimi Nobiles Viri nomen dederunt, majori decore, & incremento adaugeat, pro singulari sua pietate, & avita erga res Sacras reverentia, sex Nobiles Viros in Ecclesiastica Dignitate constitutos, prout infra, in Ordinem hujusmodi cooptare desiderans, in Capitulo Militum Equitum memorati Ordinis ad antedictum effectum habito, unanimi omnium suffragantium consensu, decretum voluit, ut iidem sex Nobiles Viri Ecclesiastici, si Nostrium hac in re Apostolicum beneplacitum accederet, adlegerentur.

§. 2. Praecipuus verò ejusdem Caroli Alberti in ea sententia finis in hoc vertitur, ut, ad majorem Dei gloriam, & Ordinis splendorem, Sacra Officia, quae in Ecclesia dicti Ordinis pro tempore obeunda sunt, quam maxima potest majestate, ac dignitate peragantur. Horum itaque sex Virorum Nobilium Equitum Ecclesiasticorum primum quidem exoptat Episcopali Dignitate, & Characterem, ut Pontificalia munera in Ordinis praefati Ecclesia sub invocatione Sancti Georgii Martyris Deo dicata, quae in Ducalibus & Electoralibus Aedibus posita, & ab omni Ordinarii Episcopi loci jurisdictione immunis, & exempta est, exercere valeat, insigniri; alterum verò cum Praepositi nomine, & Pontificalium usu constitui, ut vices Antistitis, hoc absente, vel legitime impedito, expleat; tertium, ac quartum Decanorum itidem nominibus dici, qui Divinis Officiis, si ve Horis Canonicis, cum aliorum Militum Equitum interventu, in dicta Ecclesia persolvendis in Choro intersint; quintum, ac sextum denique Eleemosynarios ab honore appellari, à quibus Decanorum munera, ipsis absentibus pariter, aut legitime impeditis praesententur. Porro pro congruenti, idoneoque antedictorum in suis respective Dignitatibus, & muneribus debito cum decore sustinendis emolumento, idem Carolus Albertus Dux & Elector primos duos, nempe Episcopum, & Praepositum pro tempore ex-

Ordo S. Georgii a Duce Bavariae institutus.

A Benedicto XIII. confirmatur.

Erectio sex Officiorum Ecclesiasticorum.

Eorum munera.

Emolumenta.

stentes,